

L'estada a l'església de Dòrria fou molt gratificant, sobretot pel fet de compartir una mateixa passió. Una passió que arrencava des del moment que l'escarpa de la meua mà anava descalçant la càpa uniforme de guix, per donar llum a les mirades impersonals i perdudes dels personatges pintats. Escenes representades molts segles enrera, i que, abans de nosaltres, només van poder contemplar un grup de vilatans que escoltaven astorats els discursos apocalíptics d'un capellà, sota l'auspici intimidatori d'aquestes imatges de les parets. Costa d'imaginar com d'esporguïts havien de quedar els parroquians davant dels frescos, que segurament serien les úniques representacions pintades que veurien durant tota la seva vida. De fet, degueren tenir una vida difícil, sotmesos a l'època, on aquella església esdevenia veritablement el seu contacte directe amb el cel i la glòria.

Aquestes reflexions, potser agosarades, potser molt subjectives, són fruit de moltes hores de treball davant les pintures, en què la ment et trasllada, acompanyada d'una certa influència cinematogràfica, a un passat medieval, i que t'agrada compartir amicalment amb persones de la mateixa sensibilitat. D'aquesta trobada, de les apassionants converses hagudes a l'església sobre la simbologia de les pintures i de la seva història arquitectònica, no en quedarà tan sols un bon record. Segurament, serà l'inici d'un estudi historicocientífic de l'església i de les pintures, que permetrà determinar el seu valor i iniciar-ne el seu reconeixement.

Pere Rovira i Pons
Conservador-restaurador d'obres d'art
Tècnic del Servei de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat de Catalunya

VISITA A L'INSTITUT AMATLLER D'ART HISPÀNIC

El propassat dissabte 10 de novembre efectuàrem l'anunciada visita a l'exposició *Puig i Cadafalch i l'excursionisme*, instal·lada a la Casa Amatller (Passeig de Gràcia, 41). La mostra presenta, molt acuradament, les diverses facetes de l'intel·lectual compromès amb el seu país i amb el seu temps que fou Josep Puig i Cadafalch: arquitecte, polític, arqueòleg, restaurador de l'art i l'arquitectura romànica, excursionista...

Aquest no era, però, l'únic objectiu que ens havíem proposat. La culminació d'una jornada curulla d'emocions científiques i estètiques fou la visita a l'Institut Amatller d'Art Hispànic, magistralment conduïda per la senyora Montserrat Blanch. Vam poder gaudir d'una detallada explicació de la façana i de la resta de l'edifici que Josep Puig i Cadafalch i els seus col·laboradors remodelaren, per encàrrec de l'industrial de la xocolata Antoni Amatller, en els darrers anys del segle XIX.

Agraïm, una vegada més, a la senyora Blanch la seva amabilitat i les seves magnífiques explicacions.

Guadalupe Miras i Bernal